

Десь далеко в полі, біля стежки

Дмитро Павличко

Десь далеко в полі, біля стежки,
Кароокий соняшник стоїть.
Там згубила ти свої сережки
На землі розпечений, як мідь.

Там шукали ми твоєї згуби
Ночами у травах запашних,
Там до дна я випив твої губи,
І до нині ще хмільний від них.

Там цвіла любов непощадима,
Та нема їй більше вороття.
Тільки сонях з карими очима
Там стоїть, немов твоє дитя.